

לְסִטְרָא דָא, בַּר בְּחֻמְתָּא וּבְסוּכְלֵתְנֹו וּבְמַנְדַּע. אוּף הָכִי, פְּגוּוּנָא דָא, תְּנוּעֵי דְטַעְמֵי, פּוּלְהוּ מְטַלְגִּיהוּן בְּחֻמְתָּא וּבְסוּכְלֵתְנֹו וּבְמַנְדַּע, כְּמָה דְאַתְחַזִּי. וְדָא אִיהוּ בְּצַלְמֵנוּ.

בְּדַמוּתְנֹו, אֵלִין רְזִין דְנִקּוּדֵי, דְאִינוּן נְפִקוּ מְגוּ דְיוּקְנָא חֲדָא דְנִקּוּדָה עֵילְאָה, מְהֵהוּא דְיוּקְנָא סְתִימָא דְלֹא אַתְחַזִּי, וּמְגוּ דְנִפְקֵי מְגוּ נִקּוּדָה חֲדָא אַקְרוּן נִקּוּדֵי דְמוּת, דְיוּקְנָא דְנִקּוּדָה עֵילְאָה.

דְאִי תִימָא אַתְוּוּן. לְאוּ הָכִי, דְהָא דְיוּקְנָא, לְאוּ אִיהוּ לְעֵילְא, וְלֹא תִלְיָא תַפְּזֵן דְיוּקְנָא, דְהָא לְבַתֵּר דְנִפְקֵי מְרִזָּא דְעֵלְמָא עֵילְאָה, אַגְלִימוּ וְאַצְטִיירוּ פּוּלְהוּ, מַה דְלֹא הָוּת מְקַדְמַת דְנָא, דְלֹאוּ אִית דְיוּקְנָא וְצִיּוּרָא לְעֵילְא כְּלָל, וְעַל דָּא לֹא יָדִיעַ, וְלִית מֵאן דְיָדַע בֵּיהּ כְּלוּם.

רֵאשִׁיתָא סְתִימָא דְאַתְגְּלִיָּא, וְלֹא יָדִיעַ, חֲדָא נִקּוּדָה סְתִימָא אִיהוּ. וְהֵהוּא נִקּוּדָה, לֹא יָדִיעַ, וְלֹא אַתְגְּלִיָּא, וְלִית מֵאן דְיָדַע בֵּיהּ. אַבְל אַתְוּוּן, לֹא בֵּה אַתְצִיירִן, וְלֹא תִלְיִין לְעֵילְא, דְהָא לִית תַפְּזֵן דְיוּקְנָא כְּלָל. וְעַל דָּא, בְּדַמוּתְנֹו אֵלִין נִקּוּדֵי. בְּצַלְמֵינוּ, אֵלִין תְּנוּעֵי, דְאִיהוּ שְׁלִימוּ דְכֻלָּא.

רְזָא הָכָא לְיָדַעֵי מְדִין. תְּנוּעֵי דְאִיהוּ שְׁלִימוּ דְכֻלָּא, אֵן אִינוּן בְּבֵר נֶשׁ. אֶלָּא רְזָא דָא בְּצַלְמֵנוּ, הָא אִיהוּ צוּלְמֵי דְבֵר נֶשׁ מְלָגוּ וּלְבֵר. לְגוּ, סוּכְלֵתְנֹו וּמְדַע וְחֻמְתָּהּ. לְבֵר, הֵהוּא צוּלְמָא דְאַזְלָא עֲלֵיהּ, וּמְדַבְרָא לִיהּ לְבֵר נֶשׁ בְּנִטְירוּ, לְמַהוּי נְטִיר מְכֻלָּא. בְּעוּד דְהֵנִי תְנוּעֵי אִינוּן בְּבֵר נֶשׁ, בַּר נֶשׁ אִיהוּ שְׁלִים בְּכֻלָּא. פְּגוּוּנָא דָא בְּכָל אִינוּן רְזִין עֵילְאִין דְלְעֵילְא. וְרְזָא דָא, מַה' מְצַעְדֵי גְבֵר כּוּנְנוּ, לְמִיטְל בְּמִטְלָנוּי, בְּאִינוּן תְנוּעֵין דְטַעְמֵי. וְדַרְכוּ

בְּחֻמְתָּהּ, וְאִינוּ נוֹסַע לְצַד זֶה אוּ לְצַד זֶה, רַק בְּחֻמְתָּהּ וּבְהַשְׁכָּל וּבְמַדְעָה. אִף כֵּן, כְּמוֹ זֶה הַתְנוּעוֹת שֶׁל הַטַּעְמִים, כָּל מַסְעֵיהֶם בְּחֻמְתָּהּ וּבְהַשְׁכָּל וּבְמַדְעָה, כְּמוֹ שְׂרָאוּי, וְזֶהוּ בְּצַלְמֵנוּ.

בְּדַמוּתְנֹו - אֵלוּ סוּדוֹת שֶׁל הַנִּקּוּדוֹת, שֶׁהֵם יֵצְאוּ מֵתוֹךְ דְיוּקְנָא אֶחָד שֶׁל נִקּוּדָה עֲלִיוֹנָה, מֵאוֹתוֹ דְיוּקְנָא נִסְתַּר שְׁלֹא נִרְאָה. וּמֵתוֹךְ שְׂיוּצָאִים מֵתוֹךְ נִקּוּדָה אַחַת, נִקְרְאוֹת הַנִּקּוּדוֹת דְמוּת, הַדְיוּקְנָא שֶׁל הַנִּקּוּדָה הָעֲלִיוֹנָה.

שְׂאֵם תֹּאמַר הָאוֹתִיּוֹת - לֹא כֵּן! שְׁהֵרֵי הַדְיוּקְנָא אִינוּ לְמַעְלָה, וְלֹא תִלוּי שֵׁם דְיוּקְנָא, שְׁהֵרֵי לְאַחַר שְׂיוּצָאִים מִסוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, כְּלָם מִתְגַּלְמִים וּמְצַטְטִירִים מַה שְׁלֹא הֵיחָא מְקַדְמֵם לְכֵן, שְׂאִין דְיוּקְנָא וְצִיּוּר לְמַעְלָה כְּלָל, וְעַל כֵּן לֹא יָדִיעַ, וְאִין מִי שְׂמַפִּיר בּוֹ כְּלוּם. הֵרֵאשִׁית הַסְתוּמָה שֶׁנִּגְלַתְהָ, וְלֹא יָדוּעָה, הִיא נִקּוּדָה אַחַת סְתוּמָה. וְאוֹתָהּ הַנִּקּוּדָה לֹא יָדוּעָה וְלֹא גְלוּיָהּ, וְאִין מִי שְׂמַפִּיר אוֹתָהּ. אַבְל הָאוֹתִיּוֹת לֹא הִצְטִירוּ בֵּהּ, וְאִין תְּלוּיּוֹת לְמַעְלָה, שְׁהֵרֵי אִין שֵׁם כְּלָל דְיוּקְנָא. וְעַל כֵּן, בְּדַמוּתְנֹו - אֵלוּ הַנִּקּוּדוֹת. בְּצַלְמֵנוּ - אֵלוּ הַתְנוּעוֹת, שֶׁהוּא הַשְׁלָמוֹת שֶׁל הַכָּל.

כְּאֵן הַסוּד לְיודַעֵי דִין. הַתְנוּעוֹת שֶׁהֵן שְׁלָמוֹת הַכָּל, אִיפֹה הֵן בְּאָדָם? אֶלָּא זֶה סוּד בְּצַלְמֵנוּ, אֵלוּ הֵם הַצְּלָמִים שֶׁל הָאָדָם מִבְּפָנָיִם וּמִבְּחוּץ. לְפָנָיִם - הַשְׁכָּל וּמְדַע וְחֻמְתָּהּ, וּמִבְּחוּץ - אוֹתוֹ הַצְּלָם שֶׁהוּלֵךְ עֲלָיו, וּמִנְהִיג אֶת הָאָדָם בְּשִׁמְרָהּ, שִׁיְהִיָּה שְׂמוּר מִן הַכָּל. בְּעוּד שֶׁהַתְנוּעוֹת הִלְלוּ הֵן בְּאָדָם, הָאָדָם הוּא שְׁלָם בְּכָל, כְּמוֹ כֵּן בְּכָל אוֹתָם הַסוּדוֹת הָעֲלִיוֹנִים שֶׁלְמַעְלָה. וְזֶה סוּד מַה' מְצַעְדֵי גְבֵר כּוּנְנוּ,

לְנִסְעַ בְּמִסְעוֹתָיו, בְּאוֹתָן
הַתְּנוּעוֹת שֶׁל הַטְּעָמִים. וְדַרְכּוֹ
יִחְפֹּץ, בְּאוֹתָן הַנְּקֻדוֹת. מֵה',
מִמְנוּ נִטְלַ הַסּוּד הַזֶּה, שְׂיִהְיֶה
לְמִטָּה הַכֵּל כְּגֹן אֶחָד וְסוּד אֶחָד.
מֵה' מִצְעָדֵי גִבֹר כּוֹנֵנוּ, כְּמוֹ אֲזֵלָא
מִקְפָא לְפָנֵי שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ, שֶׁהֵם
מִצְעָדֵי גִבֹר, שְׁמִתְקָנִים כֹּל אֶחָד
וְאֶחָד פְּרָאוּי לוֹ, וְזֶהוּ כּוֹנֵנוּ. וְשֶׁאֵר
הַתְּנוּעוֹת, הֵן שְׁפָתוֹב וְדַרְכּוֹ
יִחְפֹּץ, הֵן בְּעִמְדָה, הֵן לְלֶכֶת, הֵן
לְהַפְסִיק, הֵן לְנַגֵּן בְּשִׁמְחָה, הֵן
לְשִׂתֵק, הֵן לְתַת דִּין - הַכֵּל הוּא
מַדְעַ וְהַשְׁכֵּל לְנִסְעַ בְּמִסְעוֹת
כְּרָאוּי.

וְרָקָא, זֶהוּ נִגּוֹן בְּשִׁמְחָה. כְּשֶׁבָא
הַנִּיּוֹץ הַקָּשָׁה בְּאוֹתָהּ הַכָּאָה שֶׁל
תוֹף הָאוֹיֵר הַזֶּה שֶׁלֹּא נִתְפַּס, נוֹתֵן
שִׁמְחָה וְחִדּוּהָ, וְזוֹרֵק מִרְחוּק,
לְנַגֵּן בְּשִׁמְחָה לְמִי שֶׁלֹּא יָדוּעַ וְלֹא
נִתְפַּס כָּלֵל, וְעוֹמֵד בְּקִיּוּמוֹ, וְלֹא
מִתְיָשֵׁב לְדַעַת, עַד שֶׁקָּרַב בְּיוֹתֵר
הַשְׁכֵּל. וְכֵן כֹּל הַתְּנוּעוֹת, כֹּל אַחַת
וְאַחַת כְּרָאוּי.

וְטָרָם שֶׁהִגִּיעוּ הַתְּנוּעוֹת הַלְלוּ,
כֹּל אוֹתָם אֵיבְרֵי הַגּוֹף לֹא יְכוּלִים
לְנִסְעַ בְּמִסְעוֹת. שְׁהָרִי כֹל אֵיבְרֵי
הַגּוֹף בָּהֶם נוֹטְלִים הַתְּחַלְקוֹת
בְּאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתִיּוֹת שֶׁהִתְגַּלְמוּ בְּפָרְקִים
וּבְאֵיבְרִים.

שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֵיבְרִים, הֵם פָּרְקִים
שְׁנוּסְעִים. וְהַשְׁנַיִם עֶשֶׂר הַלְלוּ לֹא
נוֹסְעִים בְּמִסְעוֹת כְּרָאוּי, רַק בְּסוּד
שֶׁל שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה תְּנוּעוֹת, שֶׁכֻּלָּם
עוֹשִׂים אֵת הַפָּרְקִים הַלְלוּ לְהַסִּיעַ
אוֹתָם. וַיֵּשׁ תְּנוּעוֹת אַחֲרוֹת, לְתַת
הַשְׁכֵּל וְחִכְמָה וּמַדְעַ לְכֹל הַגּוֹף
וְלְהַסִּיעַ כֹּל הַגּוֹף, וְלְתַת חִדּוּהָ
לְמַעַלָּה וְלְמַטָּה הַכֵּל כְּרָאוּי.

עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הֵם הַכֵּלֵל
שֶׁל סוּד הַגּוֹף, וְכֻלָּם הַתְּחַלְקוֹ
בְּאֵיבְרֵי הַגּוֹף. וּמִסוּד הָאוֹתִיּוֹת
הַגּוֹף נִשְׁלָם. נִשְׁאָרוּ אוֹתִיּוֹת

יִחְפֹּץ, בְּאֵינּוֹן נְקוּדֵי. מֵה', מִיְנִיָּה (דף צא ע"א)
אֲתַנְטִיל רִזָּא דָא, לְמַהוּי לְתַתָּא כְּלָא כְּגֹוֹנָא
חָדָא וְרִזָּא חָדָא.

מֵה' מִצְעָדֵי גִבֹר כּוֹנֵנוּ, כְּגֹוֹן אֲזֵלָא מִקְפָּא מִקְמִי
שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ, דְּאֵינּוֹן מִצְעָדֵי גִבֹר,
דְּמִתְתַּקְנָן כֹּל חַד וְחַד כְּדָקָא חֲזִי לִיה, וְדָא
אִיהוּ כּוֹנֵנוּ. וְשֶׁאֵר תְּנוּעֵי, אֵינּוֹן דְּכַתִּיב, וְדַרְכּוֹ
יִחְפֹּץ, הֵן בְּזִקִּיפוֹ, הֵן לְמִיזֵל, הֵן לְמִיפְסֵק, הֵן
לְנַגֵּנָא בְּחִדּוּוֹ, הֵן לְמִשְׁתַּק, הֵן לְמִיָּהֵב דִּינָא.
כְּלָא אִיהוּ מְנַדְעַ וְסוּכְלִתְנוּ לְמִיטַל בְּמִטְלָנוּי
כְּדָקָא יָאוּת.

וְרָקָא, דָּא אִיהוּ נִיגוֹנָא בְּחִדּוּהָ, כַּד אֲתִי בּוּצִינָא
דְּקַרְדִּינוּתָא, בְּהֵהוּא בְּטִישׁוֹ דְּגוֹ אֲוִירָא
דְּכִיָּא דְלָא אֲתַפְּס, יְהִיב חַדוֹ וְחִדּוּהָ, וְזַרִּיק
מִרְחוּק, לְנַגֵּנָא בְּחִדּוּהָ, לְמֵאֵן דְּלָא יָדִיעַ וְלָא
אֲתַפְּס כָּלֵל, וְקָאִים בְּקִיּוּמִיהָ, וְלָא אֲתִישֵׁב
לְמַנְדַּע, עַד דְּקָרִיב בְּסִכְלִתְנוּ יַתִּיר. וְכֵן תְּנוּעֵי
כּוּלְהוּ, כֹּל חַד וְחַד כְּדָקָא יָאוּת.

וְעַד לֹא מָטוּ אֵלֵין תְּנוּעֵי, כֹּל אֵינּוֹן שְׂיִיפִין
דְּגוּפָא, לֹא יְכָלִין לְנִטְלָא בְּמִטְלָנִין. דְּהָא
כֹּל שְׂיִיפִין דְּגוּפָא בְּהוּ נְטָלִין אֲתַפְּלְגוּ בְּאַתְוּוֹן,
דְּאֵינּוֹן עֲשָׂרִין וְתַרִּין אֲתְוּוֹן, דְּאַתְגַּלְמוּ בְּפָרְקִין
וְשְׂיִיפִין.

תַּרִּיסַר שְׂיִיפִין, אֵינּוֹן פָּרְקִין דְּנְטָלִין. וְאֵלֵין
תַּרִּיסַר לֹא נְטָלִין בְּמִטְלָנִין כְּדָקָא
יָאוּת, כִּר בְּרִזָּא דְּתַרִּיסַר תְּנוּעֵי, דְּכּוּלְהוּ עֲבָדִין
לְהַנִּי פָּרְקִין לְנִטְלָא לוֹן. וְאִית תְּנוּעֵי אַחַרְנִין,
לְמִיָּהֵב סוּכְלִתְנוּ וְחִכְמָה וּמַדְעַ לְכֹל גּוּפָא,
וְלְנִטְלָא כֹּל גּוּפָא, וְלְמִיָּהֵב חִדּוּהָ לְעִילָא וְתַתָּא
כּוּלָּא כְּדָקָא חֲזִי.

עֲשָׂרִין וְתַרִּין אֲתְוּוֹן, אֵינּוֹן כְּלָלָא דְּרִזָּא דְּגוּפָא.
וְכֻלְהוּ אֲתַפְּלְגוּ בְּשְׂיִיפִין דְּגוּפָא. וּמִרִזָּא
דְּאַתְוּוֹן, גּוּפָא אֲשַׁתְּלִים. אֲשַׁתְּאָרוּ אֲתְוּוֹן

אחרות, שהן עשר. שנים עשרה
אותיות הן ראשונות, שאותם
האיברים קיומו של כל הגוף,
שיהיה כל איבר ואיבר על תקונו.
ואף על גב שיש בהם באותיות
אותיות שגראות בזכר, ואותיות
שגראות בנקבה. כמו א' זכר, ב'
נקבה. ג' זכר, ד' נקבה. ה' נקבה,
ו' זכר. וכן כל האותיות האחרות,
מהן פלולות בזכר, ומהן פלולות
בנקבה. ואם תאמר, אם כן, איך
נבנה אדם בסוד של עשרים
ושנים אותיות? שהרי
כשמתכלים, ונבחרו האותיות
שהצטרפו וראויות היו לזכר -
אין, רק שנים עשרה, כנגד שנים
עשר איברים!

אלא ודאי, כל האותיות פלולות
בסוד של זכר, ואותם עשרים
ושנים אותיות - אותיות זכריות
ואותיות נקביות. משום שכל
האיברים, יש איבר באותם
פרקים, שהם פלולים זה עם זה
ונכנסים זה בזה. מי שוכנס הוא
זכר, והוא שמקבל אותו בתוכו
היא הנקבה.

בכ"ו האיברים יש זכר ונקבה,
ונכנסים זה בזה כזכר בנקבה.
ומשום כן, כל האותיות עולות
בסוד של זכר ונקבה. וכל
האותיות צריכות אלו את אלו,
ולהתחבר אלו באלו. (א"ב ג"ד ה"ה)
אחד זכר ואחד נקבה) נכנס זה לזה כמו
זכר בנקבה.

עשרים ושנים אותיות אחרות
פלולות בנקבה למטה, והן
אותיות קטנות. שהרי כשמתחבר
הזכר בנקבה, בתשוקה שבכל
האותיות של כל האיברים. אל
הנקבה מטיל בה סוד האותיות,
באותם המים שלה, ואחר כן
הקרימו (קפא) שמים שהתגלמו
האותיות, ויוצאות אותיות

אחרות כמו אלו. ועל זה יש אלפא ביתא של עליונות גדולות, ויש אלפא ביתא של
אותיות קטנות.

אחרנין, דאינון עשר. תריסר אתוון אינון
קדמאי, דאינון שייפין קיומא דכל גופא,
למהוי כל שייפא ושייפא על תיקוניה.

ואף על גב דאית בהו באתוון, אתוון דאתחזון
בדכורא, ואתוון דאתחזון בנוקבא. כגון
א' דכורא, ב' נוקבא. ג' דכורא, ד' נוקבא.
ה' נוקבא, ו' דכורא. וכן אתוון פולהו אחרנין,
מנהון פלילין בדכורא, ומנהון פלילין בנוקבא.
ואי תימא, אי הכי, איך אתבני אדם ברזא
דעשרין ותריין אתוון, דהא בד אסתפלן,
ואתברירו אתוון דאצטריכו ואתחזון לדכורא,
לית בר תריסר, לקביל תריסר שייפין.

אלא ודאי, אתוון פולהו פלילין ברזא דדכורא,
ואינון עשרין ותריין אתוון, אתוון דכורי
ואתוון נוקבי. בגין דשייפין פולהו, אית
שייפא באינון פרקין, דאינון פלילין דא בדא,
ועיילין דא בדא. מאן דעייל איהו דכר, ההוא
דמקבל ליה בגויה, איהי נוקבא.

בכ"ו שייפין אית דכר ונוקבא. ועייל דא בדא,
בדכורא בנוקבא. ובגין כן, פלהו אתוון
סלקין ברזא דדכורא ונוקבא. ואתוון פולהו
אצטריף אלין לאלין, ולא אתחברא אלין באלין.
(כ"א א"ב ג"ד ה"ו ח"ו ט"ו י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ"א) אעיל דא בדא,
בדכורא בנוקבא.

עשרין ותריין אתוון אחרנין פלילין בנוקבא
לתתא, ואינון אתוון זעירין. דהא בד
אתחבר דכר בנוקבא, בתיאובתא דבכל אתוון
דשייפין פולהו, לגבי נוקבא, אטיל בה רזא
דאתוון, באינון מיין דילה, ולבתר אקרימו
(כ"א אקרישו) שמים דאגלימו אתוון, ונפקי אתוון
אחרנין כגוונא דאלין. ועל דא אית אלפא
ביתא דאתוון עילאין רברבין. ואית אלפא
ביתא דאתוון דקיקין.

אחרות כמו אלו. ועל זה יש אלפא ביתא של עליונות גדולות, ויש אלפא ביתא של
אותיות קטנות.

א' הוא אחד, וסוד של אחד, יוצא ומתגלם בסוד שלמטה, האיברים העליונים שמתחברים באחד, והם אחד. ועם כל זה אינו אלא איבר אחד.

משום שכשיוצאת א' ונתנת בראש, יוצאת באותו הדיוקן של האחרים הללו שהצטרכו להתחבר עמו, וכשיוצאת א', מראה לשתי הדרגות האחרות שהצטרכו להתחבר עמו, שהם השמאל והאמצע, וכלם נאחזים יחד, ונראים בדיוקן שלו. כיון שנמצאו והתישבו במקומם אותם שני האיברים האחרים, חוזרת א' ומתישבת במקומה בראש, בצד הימין.

איך עשה הקדוש ברוך הוא? כשיצאו האותיות, האות הראשונה שיצאה, הראש לכל האותיות, היא א'. מה עשה הקדוש ברוך הוא? התעטף באותה האות וכרא שמים. ובאות הזו ברא הקדוש ברוך הוא את סוד היחוד, שהם שלש דרגות, והם שמים, סוד אחד, כמו שבארנו, והרי זה נתבאר. כיון שנובראו שמים בסוד הזה, טרם שנקרשו ולא גלידו השמים, שהרי היו טמירים בתוף המים, הסוד של האות א', שהיא לימין.

דאחר שנקרשו מתוף המים, יצאה האות ו', מצירת בצויר של התגלמות בדיוקן של אדם. ועם כל זה לא נחסר מאותו דיוקן של האות א' כלום, וחזרה והתישבה במקומה.

התחיל האור של האות הזו להאיר מראש העולם לסוף העולם. גזז את אורו באות אחרת, ועשה לאות הזו פי"ת אחד, לגזז אורו בתוכו, ונגזז אותו אור בתוכו.

א' איהו חד, ורזא דחד, נפיק ואגלים ברזא דלתתא, שייפין עילאין דאתחברן בחד, ואינון חד. ועם כל דא, לאו איהו אלא שייפא חד.

בגין דכד נפקא א', ואתיהיבת בראש, נפקא בההוא דיוקנא דהנהו אחרנין דאצטריכו לאתחברא בהדיה, וכד נפק א', אחזי לתרין דרגין אחרנין, דאצטריכו לאתחברא בהדיה, דאינון שמאלא ואמצעייתא, וכולהו אתאחדו בחדא, ואתחזון בדיוקנא דיליה. כיון דאשתפחו ואתיישבו בדוכתייהו אינון תרין שייפין אחרנין, אתהדר א' ואתיישב בדוכתייה בראש, בסטרא דימינא.

היך עבד קודשא בריהּ הוא. פד אתוון נפקו, את קדמאה דנפיק, ריש לכל אתוון, איהי א'. מה עבד קודשא בריהּ הוא. אתעטף בההוא את, וכרא שמים. ואת דא ברא ביה קודשא בריהּ הוא, רזא דייחודא, דאינון תלת דרגין, ואינון שמים, רזא חד. כמא דאוקימנא, והא אתמר. כיון דאתברו שמים ברזא דא, עד לא הוו קרישו ולא גלידו שמים, דהא טמירין הוו גו מייא, רזא דאת א', דאיהו לימינא.

לבתר דאקרישו מגו מייא, נפקת את ו', מתצוירא בצוירא, דגלימו בדיוקנא דאדם. ועם כל דא לא חסר מההוא דיוקנא דאת א' כלום, ואתהדר ואתיישב בדוכתייה. שארי נהירו דהאי את לאנהרא מרישא דעלמא לסייפי עלמא. גניז ליה נהוריה באת אחרא, ועביד להאי את פי"ת חד, לאגנזא נהוריה בגויה, ואתגניז ההוא אור בגויה.